

Warszawa, dnia 27 lutego 2017 r.

RZĄDOWE CENTRUM LEGISLACJI
DEPARTAMENT PRAWNY I POSTĘPOWAŃ PRZED
TRYBUNAŁEM KONSTYTUCYJNYM

RCL.DPPTK.590.2/2017

Informacja o wyroku Trybunału Konstytucyjnego

z dnia 24 listopada 2016 r.

sygn. akt K 11/15¹⁾

I. Problem prawny.

Rada Związku Pracodawców „Transport i Logistyka Polska” zwróciła się do Trybunału Konstytucyjnego z wnioskiem o kontrolę konstytucyjności przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców (Dz. U. z 2012 r. poz. 1155, z późn. zm.), ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.), rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju (Dz.U. Nr 236, poz. 1991, z późn. zm.) i rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 stycznia 2013 r. w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej (Dz. U. poz. 167). Problem prawny dotyczył zasad zwrotu kosztów za nocleg kierowcy zatrudnionego w transporcie międzynarodowym. Zakwestionowane przepisy, poprzez kaskadowe odesłanie do regulacji nieuwzględniającej specyfiki pracy kierowcy, doprowadziły do poważnych wątpliwości co do wykładni pojęcia „bezpłatnego noclegu”.

II. Worzec kontroli.

Zasada poprawnej (rzetelnej) legislacji (art. 2 Konstytucji).

III. Treść orzeczenia.

1. Art. 21a ustawy o czasie pracy kierowców w związku z art. 77⁵ § 2, 3 i 5 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy w związku z § 16 ust. 1, 2 i 4 rozporządzenia Ministra

¹⁾ sentencja została ogłoszona dnia 29 grudnia 2016 r. w Dz. U. poz. 2206

Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 stycznia 2013 r. w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do kierowców wykonujących przewozy w transporcie międzynarodowym, jest niezgodny z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Art. 21a ustawy o czasie pracy kierowców w związku z art. 77⁵ § 2, 3 i 5 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy w związku z § 9 ust. 1, 2 i 4 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do kierowców wykonujących przewozy w transporcie międzynarodowym, jest niezgodny z art. 2 Konstytucji.

IV. Wskazówki dla prawodawcy.

Trybunał Konstytucyjny wskazał, że specyfika pracy kierowców musi zostać uwzględniona w przepisach dostosowanych do szczególnych potrzeb tej grupy zawodowej. Odesłanie do norm nieuwzględniających tej specyfiki narusza bowiem art. 2 Konstytucji (zasada poprawnej legislacji).

Ustawodawca, decydując o kształcie przepisów musi uwzględnić zarówno słuszne potrzeby pracowników, jak i prawnie chronione interesy pracodawców branży transportowej. Przyjęcie nowej regulacji powinno zostać poprzedzone pogłębioną analizą jej społecznych, gospodarczych, finansowych, organizacyjnych i prawnych skutków. Efektem prac prawodawczych powinno być całościowe i systemowe uregulowanie tej kwestii w drodze przepisów, których treść będzie jasna i precyzyjna.

Piotr Ołdak
Wicedyrektor
Departamentu Prawnego i Postępowań przed
Trybunałem Konstytucyjnym
w Rządowym Centrum Legislacji

/-podpisano bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym przy pomocy ważnego
kwalifikowanego certyfikatu/